

A black and white close-up portrait of a young woman with dark hair pulled back. She has a nose ring and is wearing several necklaces. She is holding a dandelion seed head in front of her face, partially obscuring it. The background is dark and out of focus.

VRÅLEN

INDHOLDSFORTEGNELSE

Leder	3
Corona langt hjemmefra	4
Højskolens nye naboer	5
Nana har lært mig at dreje	6
Glimpse of the GAIA greatest	8
Håndværksmuseum - en øjenåbner	9
Welcome to CSGO	10
Højskolebryllup	12
Studietur på Vrå Højskole	13
Friske kræfter til genbrugsbutikkerne	14
Den store EU tvivl	16
Kaotisk og vidunderligt	17
Kom til Vrå og gå i stå	18
Pub Kravl – på kanten af samfundet	19
Ny leder af Kunstbygningen i Vrå	20
Om at fotografere	22

LEDER

Af Bjarne Larsen

Ifølge kalenderen så er det sommer i Danmark, og højskoleholdet "Forår 2022" er næsten forbi. Vi skal tilbage til, hvor vi kom fra, eller opsøge nye mål og udfordringer i livet. Hvorend vi går, vil vi alle være mange oplevelser rigere og have en god portion viden med i rygsækken.

Fra "Medie og Journalistik" vil vi med stolthed vise noget af det, vi har lavet i løbet af semesteret "Forår 2022" i dette magasin.

Enkelte artikler er på engelsk, flere af artiklerne er optaget i den digitale avis "Nordsø Posten".

Du vil kunne læse om højskoleopstarten, hvor vi blev ramt af Corona, og halvdelen af eleverne var syge i det meste af en uge.

Derefter fik vi besøg fra Ukraine, idet Vrå blev modtagecenter for Hjørring Kommunes bidrag til genhusning af krigens flygtninge. Krigen kom pludselig tæt på. Vi kunne se nogle af følgerne efter de tragiske hændelser. Læs om det inde i bladet.

En lykkelig historie handler om Bisrat, en af skolens elever. Hun kom til Danmark som flygtning fra urolighederne i Eritrea. Hun fik arbejde hos Kirkens Korshær i Vrå og er nu ved at blive integreret i det danske samfund.

Hele højskolen havde en spændende dag i Randers, hvor vi besøgte 3 forskellige museer. Læs reportagen om GAIA museet og artiklen om Håndværksmuseet.

Vores eget kunstmuseum i Vrå og højskolens nabo har fået ny leder. Bjarne har skrevet en artikel om, hvad du kan forvente dig i fremtiden, når du besøger Vrå Kunstbygning.

Andreas har skrevet en artikel om at spille Counter-Strike. Andreas er som tusindvis af andre på globalt niveau blevet fascineret af spillets mange facetter. Læs her hvorfor.

Medie og journalistik på besøg hos Nordsøposten

Lulu skriver om, hvordan hun er blevet introduceret til pottemagerens magi af en tidligere elev. Hvordan er det at have en diagnose? Eyrún har skrevet en artikel om Nikoline, som er elev på skolen.

Der blev afholdt et "bryllup" på skolen, se billedreportagen.

Den 1. juni skulle vi stemme om Danmarks forsvarsforbehold i EU. Mange var i tvivl om, hvor de skulle sætte krydset, og hvad konsekvensen ville blive. I den forbindelse havde Vrå Højskole besøg af Jacob Bjel-skov Jørgensen fra "Nyt Europa". Han orienterede om betydningen og konsekvenserne ved forbeholdet. Jamilla, Lulu og Bjarne skrev en artikel om de tanker, Jacobs foredrag satte i gang.

Fra hele holdet "Medie og Journalistik" ønsker vi dig god læselyst og tak for denne gang.

CORONA LANGT HJEMMEFRA

Af Jamilla Schmidt

Der er fart på coronaepidemien rundt omkring i hele landet. Hver dag stiger smittetallene. Der sættes nye rekorder, og sådan ser det bestemt også ud på de forskellige højskoler rundt omkring i landet.

- Jeg føler mig afskåret fra alle, jeg kender. Det er utrolig ensomt. Men heldigvis har jeg vindue ud til gården, så kan jeg følge med i jeres liv derfra, fortæller højskoleeleven Eyrún Sigtryggsdóttir.

Eyrún Sigtryggsdóttir er oprindeligt fra Island og har valgt at tage et højskoleophold i Danmark, i en lille nordjysk by kaldet Vrå.

- Jeg har ringet meget hjem i de sidste par dage. Det har været utrolig rart at få bekræftet, at man er savnet og elsket. Man kan hurtigt komme til at tro, at folk har glemt en, fortæller hun. En følelse, som de fleste nok kan nikke genkende til. Begrebet FOMO (Fear Of Missing Out) beskriver den følelse man kan opleve, når man sidder i karantæne.

Det er vigtigt for Eyrún Sigtryggsdóttir at holde sig i gang i sin karantæne, så hun hverken får for meget hjemve eller sover hele dagen væk. Hun har derfor lavet en "covid bucket list". Den kan måske hjælpe nogle af jer, som ligesom Eyrún sidder i karantæne.

-
- ☐ Tegne en tegning hver dag
  - ☐ Lave yoga
  - ☐ Lave forskellige skrifttyper
  - ☐ Hør "Meistari og margaríta"
  - ☐ Lære dansk

Foto: Kimberly Sarup

HØJSKOLENS NYE NABOER

Af Jamilla Schmidt

Mødre, kvinder og børn er hovedsageligt blandt Vrås nye indbyggere. Babyskrig, legende børn og et fremmed sprog har fyldt gangene op på den gamle skole i Vrå, der ellers har stået tom siden december 2021.

Højskolens spisesal, som ellers har været halvtom, er nu fyldt op til randen med ukrainske flygtninge. Unge mødre med deres små børn er flygtet alene fra krig. De fleste har efterladt deres mænd, brødre eller sønner i Ukraine for at kæmpe for en bedre fremtid for Ukraine. En næsten fortidsagtig nationalfølelse om at kæmpe for sit fædreland. Højskoleeleven Laura Bork fra Vrå Højskole udtaler: *“Det kan godt virke meget overvældende, at krigen kommer så tæt på en. Selvom jeg gerne vil hjælpe, kan det godt være svært at få sådan et realitetschok”*. At få krigen så tæt ind på sig var nok noget, som de færreste af eleverne fra Vrå Højskole havde forestillet sig. En lille stille by, så langt oppe i Nordjylland, er nu fyldt op med ofre fra den igangværende ukrainske krig.

“Derudover er der også mange mennesker, der er kommet til højskolen fra den ene dag til den anden. De har selvføl-

gelig lov til at være her, men det kan også godt virke meget overvældende, når krigen kommer så tæt på.”, fortæller Laura Bork yderligere. En følelse af at føle sig klemmt og tvivlen om man gør nok. Men også tvivlen om, hvad det rigtige er at gøre i sådan en forfærdelig situation. At snakke med de nye beboere kan føles sårbart og grænseoverskridende, men også svært grundet sprogbarrieren. De fleste af ukrainerne snakker udelukkende ukrainsk, så alt skal oversættes fra engelsk til ukrainsk, for at de fleste ukrainere kan forstå.

“Det er meget let at identificere sig med de ukrainske flygtninge. De er næsten allesammen unge kvinder, dog har mange af dem små børn. Derudover ligner deres tøjstil også meget vores”, udtaler eleven Kimberly Sarup fra Vrå Højskole. At krigen kommer så tæt på rent lokationsmæssigt. Det vil altså sige, at det er nogle mennesker, der ligner os rigtig meget, og vi kan meget nemt sætte vores liv i perspektiv til deres. Vi ligner dem både rent udseendemæssigt, men vores kulturer ligner også hinanden. Mange af de ukrainske flygtninge har dog ikke tænkt sig at blive i Danmark, de vil gerne tilbage til Ukraine, da rigtig mange har efterladt deres mænd, sønner eller brødre i Ukraine for at kæmpe. Mange ukrainere har en større nationalfølelse end de fleste danskere, og det betyder altså meget for mange ukrainere at komme tilbage for at genopbygge deres land. Krigen foregår tæt på vores landegrænser. Det er både uhyggeligt og skræmmende, at noget så frygteligt sker i vores “baghave”. Denne krig er det værste, der er sket i Europa siden anden verdenskrig. En øjenåbner for, at der desværre stadigvæk er brug for at kæmpe for frihed og lighed overalt i verden.

Hvis I vil hjælpe de ukrainske flygtninge, kan I støtte dem på rodekors.dk eller scanne QR koden:

NANNA HAR LÆRT MIG AT DREJE

Af Lulu Dich

Mit højskoleophold er snart ved at være slut på Vrå Højskole, og der er kun få uger tilbage, før vi stopper og alle skal nye steder hen. Jeg tænker ofte tilbage på, hvad der har betydet noget for mig de sidste par måneder. Og som så meget andet gentager ens tanker og følelser sig hele tiden. Man lever i spor efter andre mennesker, hvad andre gør og har gjort.

Det er mit andet ophold på Vrå Højskole, og én af de største grunde til, at jeg valgte at blive elev igen på denne skole, var keramik. Jeg så, hvordan de andre elever nærmest blev bidt af leret, blev forelsket af den besværlige og langsommelige proces i at lave keramik. Her var især Nanna en elev, som inspirerede mig og gjorde mig nysgerrig. Da jeg tilmed hørte, at Nanna ville blive hjælpelærer på næste ophold, drømte jeg mig helt til tanken om at lave keramik og lære kunsten at dreje på drejbænk. Og det var lige præcis det, Nanna gjorde.

Jeg har længe beskæftiget mig med at lave analog-fotografi, og det har jeg altid tænkt, at det lærte mig at være tålmodig, og ligesom i analog-fotografi er der mange elementer på spil, mange ting der kan gå galt eller give fotografiet et andet udfald end forventeligt. Et opgør med kontrol. I keramik er der langt flere ting, der kan gå galt, lærte jeg meget hurtigt. Så meget, man er nødt til at lære ved at forsøge, eksperimentere og forsøge igen, og forsøge atter igen. Intet kommer af selv andet end lommeuld, fortalte en fotograf mig engang, og en potte kommer heller ikke af selv.

Keramik er læren om at blande viden med praksis. Da jeg startede med at lære at dreje, gik det elendigt og intet fungerede. Leret havde kontrollen over mine hænder og ikke omvendt. Men som tiden gik, ændrede det forhold sig langsomt. Med Nannas tålmodighed og ikke given op gik det. Nanna lod mig lave de fejl, jeg havde brug for at begå og hjalp mig, når det var nødvendigt. Nanna havde en humor med sig, og af hendes undervisning var det tydeligt at mærke al hendes viden og passion komme til udtryk. Og vi kan altid grine af en skæv potte eller en potte, som faktisk ikke er værd at gemme på, og dermed at give

slip på den, lade den komme i de store spande til genbrugs-ler,

På sidelinjen fulgte jeg med i Nannas store passion for at lave store potter og vaser.

At dreje på en drejbænk kræver flere forskellige processer. Bare at ælte og dermed at slå alt luften ud af leret er et håndværk i sig selv. Vi kalder det at banke leret, et miks med ny ler og genbrugs-ler er det optimale at dreje i. Selv min egen given op og træthed, når man står efter halve timer og banker leret, og det hele bare smatter ud på bordet. Ikke engang der var Nanna opgivende.

Noget af det, jeg ofte tænker på omkring det at gå på højskole er, at det bliver alt andet, end jeg forventede, og at det jeg lærer er alt andet det, jeg tænkte. Det er livslektioner stakket oven på hinanden. Venskaber sker hurtigt, for vi har alle i en vis udstrækning valgt at være her, vi har alle kunsten til fælles. En passion for noget ekstra? For hvad er meningen i alt dette? Hvorfor dreje sin egen kop, når det aldrig kan svare sig økonomisk? Men kunsten giver hele tilværelsen en ekstra dimension, den giver det hele et andet syn på beståen. Jeg har altid været kreativ, og det er nok min måde at være menneske på, en måde at anskue det hele på. Jeg kan aldrig lade være med at skabe noget, og jeg elsker at sætte spørgsmålstejn ved at skabe noget. Det gør mig ikke andet end glad, når jeg ser mennesker skabe sære, grimme og især unødvendige ting. For hvad er nødvendigt?

Her er keramik det perfekte fag for mig, jeg er altid beskæftiget, en proces der hele tiden er i gang. Først at banke leret, derefter at dreje det, lade det tørre og derefter at afdreje det. At afdreje er at skære det overskydende ler i bunden og siderne af. Derefter skal det forglødes, og så man kan glasere sine elementer og til sidst brænde det igen.

Overskydende proces tager dage, hvis ikke uger, og at lære at have en stoisk ro over sig er alfa omega, mest af det lærte Nanna mig. At lave keramik er filosofi i praksis. At eksperimentere med forskellige glasurer

Nanna med sin keramik i baggrunden. Foto: Lulu Dich

Mig selv på drejebænken med min selvlavede kop. Foto: Lulu Dich

Et udvalg af Nannas kopper. Foto: Lulu Dich

og lertyper, ikke at være bange for at miste sine ting, at turde udfordre sig selv hele tiden. At give slip på det, man elsker allermest, og det hele bliver noget andet, igen et opgør med at kontrol. Mest af alt er det det, som Nanna har lært fra sig. Jeg føler, at jeg har haft alle præmisser for at lære at bliver keramiker, og tanken om, at det er det, jeg skal arbejde videre med efter dette, er ikke helt utænkeligt.

Og mest af alt har det bare vist sig for mig igen, at hvis du har en passion for noget, så lær fra dig og dyrk det. Bliv ved!

Har du lyst til at se flere af mine fotografier, så besøg min Instagram: **@lulusbeets**

Hvis du vil se mere af Nannas keramik, så besøg hendes Instagramprofil: **@nannaceramics**

GLIMPSE OF THE GAIA GREATEST

Af Eyrún Sigtryggsdóttir

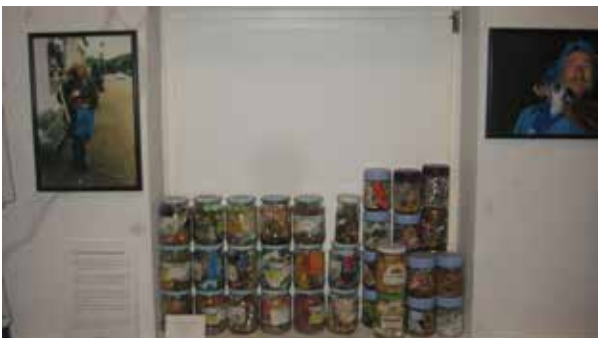
Vrð Højskole went on a study trip and visited the GAIA museum of outsider art in Randers . The GAIA museum is an independent organisation that was first started in 2002. There you can see art made by people who are on the outside of society.

An upwards picture of the museum. An inviting farmhouse ambience

Art that gives back. Here you can see Majken who just bought a play horse for her cousins from the gift shop.

Jars of wonders. These jars are not filled with cookies or pixels, instead they are filled with treasures all collected by one man.

Two smiles, a portrait of a man and a woman. All dressed up, going somewhere. Who knows where?

Fashion at the GAIA museum. Painted purses stand in the middle of the room. Definitely a fashion statement.

Clusters of emotions. Two A4 papers drawn on with a pencil. Lot of drive power

Bright colours and patterns. This big painting stands high within the walls of GAIA museum

HÅNDVÆRKSMUSEUM

EN ØJENÅBNER

Af Andreas Blauenseldt Leander

Et museum, der omfavner historien og udviklingen om industri og håndværk.

Rødspætte-læder, kultur og historie. En interessant fortælling om håndværk og den indflydelse og effekt, den har haft på samfundet rundt i verden. Til mennesker, som er glade for det kreative og fremmede. De vil helt sikkert kunne lide et sted som dette.

Hvad er Håndværksmuseet?

Håndværksmuseet i Randers har i nu 150 år været åbent, hvor folk kunne se og lære om diverse håndværk og innovationer gennem de seneste århundreder. Der er nogle ældre frivillige mennesker med meget erfaring i et bestemt emne, som kan forklare en hel masse om f.eks. optiker, ure, typografi, handsker og meget mere.

Alle af disse ting har en bestemt måde at blive lavet på, og er ekstremt brugbare for alle mennesker. Så det er en "industri," som man har gavn af. Dog er det ikke helt nemt at producere disse ting, så ved at vise processen mere eller mindre til folk, vil det bringe industrien mere i rampelyset.

Det er en fortælling om udviklingen af produkter, og hvordan man har opfundet nye ting, der kunne gavne samfundet, og kan være fascinerende for mange at sætte sig ind i.

Produktion af hverdagsmidler

En vigtig del af håndværksmuseet er produkter, som alle mennesker er afhængige af. Det er godt at vide,

hvor stort et arbejde det egentlig er at lave f.eks. dine sko, handsker eller briller. Det kan i hvert fald få en til at tænke sig ekstra godt om, før man køber nogle produkter.

Globalisering og udviklingen af internettet

Mange af produkterne på håndværksmuseet er blevet mindre og mindre vigtige, i kraft af teknologien er blevet større og større. Tag f.eks. typografi. Godt nok er det brugbart til f.eks. aviser, men langt de fleste mennesker får deres nyheder via mobilen, fordi det er hurtigere, nemmere og måske endda billigere i det lange løb. Håndværksmuseet forsøger nu at fortælle om historien om industrien, men også hvordan industrien fungerer i dag.

Hvorfor besøge Håndværksmuseet?

Der er noget fedt ved at producere sit eget, og noget som man ved kan gavne alle. Selvom det er hårdt arbejde, er det i det lange løb det hele værd.

Museet er en god øjenåbner for en bred og stor del af håndværksindustrien og vil også bringe en masse nysgerrighed og kreativitet til folk, som gerne vil kaste sig ud i noget nyt og fremmed. Et godt museum for kreative og nysgerrige mennesker, som højskoleelever er kendt for at være.

WELCOME TO CSGO

Af Andreas Blauenseldt Leander

A story about counterstrike as an esports, and how it became one of the most popular games in esports and changed a narrative of gaming.

Esports (Electronic Sports) is sports but on pc. Now, I know what you are thinking. Playing video games as a sport? How? Well, let me tell you. Esports is big with millions of people around the world invested in countless games being streamed online 24/7.

So let me invite you into the world of esports. Specifically, CSGO as that is my passion and a game that I have played for around 7 years now. CSGO stands for Counter-Strike-Global-Offensive and is an FPS-game (First Person Shooter). Yeah, I know there are lots of unfamiliar terms to learn, but we have to go through them one way or another.

How CSGO began

CSGO came out 21st of August 2012, but it was not the first of its kind. CSGO is the newest iteration of the game, a successor to CS and 1.6 that were the original Counterstrike. It evolved from Half-life, a game that got pretty popular during the late 90's to 2000's. Counterstrike was a modification of the game and quickly gained popularity amongst the fans. It eventually evolved into its own game, and that is where the CS Esports began.

What is the game about?

Now I am only going to focus on the CSGO version, since that is the one, I am most familiar with. I have played a bit of the old games, but barely remember any of it. CSGO is a game about T's(terrorists) that have to plant the bomb, and the CT's(counterterrorist) that have to stop the terrorists from planting the bomb. After 15 rounds of play, the counterterrorists and the terrorists switch sides. The Ts must plant the bomb and defend it from the CTs by killing them. The CTs has to kill the terrorists before they plant the bomb or retake the area where the bomb is planted and defuse it before it blows up.

Now there has of course been a lot of controversy around the whole "Terrorists planting a bomb and

waiting for it to blow up", but I don't really want to get into that, because then this would be a completely different story.

Professional Counterstrike

A big part of the game is about shooting people. Sounds simple right? Well, it is one of those games that is easy to learn but hard to master. The skill it takes to become the best at this game is exceptionally difficult, and only a handful of people make it to the top.

Over the years there has been a lot of people that made it to the top, but a lot of them only stayed for a year or two. The game changes over time, and when you are constantly competing against thousands of professionals, you have to be able to adapt to the meta, and not crumble under pressure. The people that are able to adapt spend a lot of time on the game, and essentially "breathe the game".

A large proportion of a pro's life is not actually in the game, but outside the game. You have to train your health and strength as it is crucial to the level of CS being played, since it enhances your ability to play the game at a high level.

Sweden's early start

When Professional CS first began Sweden quickly figured out the meta and made some of the most successful teams of all time. It continued in CSGO as the Swedes where the ones who dominated the game, with a team winning 87 games in a row. Something that is unheard of in most sports. And during the first Major (World Championship) the two teams in the finals where both Swedish and had more players at the top, than any other country.

Denmark, France, and Russia where the runners up behind Sweden for a long time, until 2015 where the game really began to take off in popularity. Countries like Poland and USA got better and better as the swedes began to drop off. But still the Europeans were by far the best at the game.

The rise of Brazil

in 2016 this all changed as Brazil suddenly came with a team that not only could compete but dominate. The team started in late 2014 and rose through the ranks in 2015. They reached number 1 in 2016, winning multiple events and finally beating the Europeans.

Denmark 3 majors in a row

Denmark have always had a good team, but like so many other teams, the couldn't win the big games, and were known as "chokers" as they seemingly always fell flat when playing against the best. But in 2017 that changed. They finally won their first major. But it didn't take long before they started choking again. That would all change in 2018 though as they began winning everything including 3 majors in a row. Over a year as the undoubted best team in the world, and perhaps of all time.

Current situation of CSGO

Today, many teams have gone international. What do I mean about that? Well, it is when they construct a team of players from all over the world since they get access to more talent. Smaller countries like, Israel, Latvia, Bosnia to name a few all have a couple of good players, but never enough to create their own team. CSGO gives an opportunity for smaller countries to shine through and bringing people from all over the world closer together. That is what counterstrike is all about.

HØJSKOLEBRYLLUP

Alle fotos: Lulu Dich

Den 21. maj holdt Vrå Højskole bryllup, alle var inviteret. Sarah og Natasja var brudepar. Der var vielse i Vrå Valgmenighedskirke, og derefter stor middag med taler og brudevals.

STUDIETUR PÅ VRÅ HØJSKOLE

Tekst af Lulu Dich

I maj var højskolen på studietur. Det blev lavet på den måde, at skolen blev delt op i to grupper. Eleverne kunne selv vælge, om de ville til Nordjylland og vandre, eller om de ville på en lidt mere traditionel

studietur i Sønderjylland med kultur og museer. Fotografier fra Sønderjylland af Andreas Blausenfeldt Leander, fra Nordjylland af Lulu Dich.

Sønderjylland

Nordjylland

FRISKE KRAÆFTER TIL GENBRUGSBUTIKKERNE

Af Bjarne Larsen

Flere og flere unge får øjnene op for, at genbrugsbutikkerne kan være en vej til at etablere sig i samfundet. En af dem Bisrat fra Vrå Højskole.

Den senere tid har flere og flere unge mennesker vist interesse for at arbejde i de mange genbrugsbutikker, der findes i Danmark. Det har vist sig, at genbrugsbutikkerne kan være en god vej til at blive etableret i det danske samfund, hvis man for eksempel er kommet til Danmark som flygtning og har haft svært ved at få fodfæste.

Vi har fulgt Bisrat på hendes første dag i Kirkens Korshær i Vrå.

Bisrat havde i forvejen lavet en aftale med en af medarbejderne i Kirkens Korshær, og de stod klar til at modtage hende. Mona Berg, som er leder og en af de erfarne medarbejdere, bød velkommen, og Bisrat blev vist rundt i forretningen.

Umiddelbart efter var der en af de andre erfarne medarbejdere, der tog over, og så gik de sammen i gang med at ændre på udstillingen, så den passede til de nye varer, der lige var kommet ind.

”Det er helt utroligt, som genbrugstanken har vundet indpas i det danske samfund. Det er, som om det bliver større og større. Lige nu er vi omkring 25 frivillige

i Vrå, men vi kan sagtens bruge flere, og det er altid rart, når der er unge mennesker, der viser interesse for vores arbejde. Det giver et frisk pust, og vi får ofte inspiration til at gøre tingene på en mere moderne måde”, siger Mona.

”Vi har lige givet en meget stor del af vores lager til de ukrainske flygtninge, som er kommet til Vrå, og samtidig har vi givet til en stor fælles indsamling, hvor varerne blev sendt til Ukraine, men vi har stadig et stort lager”, siger hun og fortsætter:

”Kirkens Korshær i Vrå får doneret nye varer hver dag, så det kan være svært at få det hele på hylderne. Lige nu har vi faktisk været nødsaget til at lukke for tilgang af varer i en periode, indtil vi får solgt noget af vores nuværende lager”.

Bisrat er allerede i fuld gang med arbejdet. Af og til bliver hun afbrudt af kunder i forretningen. Så må hun hen for at ekspedere, så der kommer penge i kassen.

Bisrat har tidligere arbejdet i en genbrugsbutik i Frederikshavn, hvor hun bor sammen med sine forældre. Men lige for tiden er hun på højskole i Vrå, og så kan der godt blive tid til at hjælpe i afdelingen her i byen. For snart 4 år siden flygtede Bisrat sammen med

sine forældre fra krigen i Eritrea. Hun er i dag 19 år, og som et ungt menneske uden erhvervserfaring og uden særligt kendskab til det danske samfund så er Kirkens Korshær en god "læreplads".

Bisrat er dygtig til dansk, men ser arbejdet i Kirkens Korshær som en mulighed for at blive endnu bedre. I forretningen har hun daglig omgang med mange forskellige mennesker og dermed en masse udfordringer, som man kan lære meget af.

"Bisrat bliver ikke den sidste unge medarbejder i genbrugsforretningen", siger Mona, "vi har meget at tilbyde de unge, og med vores livserfaring kan vi være et godt springbræt til at blive fuldt integreret i samfundet, samtidig med at de unge er med til at hjælpe andre, der trænger til hjælp".

Hvis du ønsker at høre mere om arbejdet i Kirkens Korshær, så er du velkommen til at kontakte dem.

Fakta:

Kirkens Korshær i Vestergade 10 i Vrå er udover fredag åbent tirsdag, onsdag og torsdag fra 13:00-17:00.

Den er udelukkende drevet af frivillige.

Overskuddet fra forretningen går til blandt andet at drive herberg og til at lave opsøgende gadearbejde blandt samfundets udsatte.

Kirkens Korshær i Vrå donerer løbende tøj og ting til de mange ukrainske flygtninge, der bor på Hjørring Kommunes Modtagecenter på Vrå gamle Skole.

DEN STORE EU TVIVL

Af journalistik og medier, Vrå Højskole

1. juni er der EU-afstemning i Danmark. Mange er i tvivl om, hvad de skal stemme. Vi har talt med nogle af dem på Vrå Højskole.

Fredag den 20. maj var Nyt Europa på Vrå Højskole for at fortælle om EU-forsvarsforbeholdet, som vi danskere stemte om den 1. juni. Oplægget gav anledning til stor debat og mange spørgsmål, fordi det er så svært at finde neutral og let forståelig information om emnet:

- Det er svært at finde ud af, hvad der er sandt og falsk, og hvad min egen holdning er til det. Derfor var det fedt at få en mulighed for at blive klogere, siger 20-årige Jamilla Schmidt, der er elev på Vrå Højskole.

Hun var en af dem, der stillede rigtig mange spørgsmål om blandt andet finansieringen af en europæisk hær, og hvorfor vi i det hele taget bruger penge på at opruste i stedet for at investere i klima.

Oplægsholder Jacob Bjelskov Jørgensen fra organisationen Nyt Europa forsøgte at give svar og flest mulige facts. Det lykkes meget godt ifølge 23-årige Lulu Dich, der også er elev på højskolen:

- Jeg vidste, at Danmark allerede er i gang med en masse missioner i verden, men ikke at vi i dag kun arbejder parallelt med EU på grund af forsvarsforbeholdet. Jeg fandt også ud af, at der er en stor forskel på NATOs opgaver og på dem, som et EU-forsvar udfører. Et EU-forsvar arbejder eksempelvis også med klima- og humanitære opgaver. Det er væsentligt for mig.

63-årige Bjarne Larsen, der også går på Vrå Højskole, er meget enig:

- Det virker skørt, at Danmark i dag kører en sideløbende indsats på 8 ud af i alt 11 EU-missioner. Vi har med forbeholdet afskåret os selv fra at deltage sammen med EU. Vi har ingen veto-ret og ingen medbestemmelse. Det vidste jeg ikke før foredraget.

Alle tre højskoleelever følte sig bagefter endnu bedre klædt på til afstemningen den 1. juni.

Mens Lulu og Bjarne nu vidste, hvor krydset skulle sættes, så var Jamilla stadig lidt i tvivl:

- For mig er det grundlæggende svært at stemme for noget, der handler om militær – også selv om jeg godt ved, at forsvarsforbeholdet IKKE har noget med Danmarks militære budget at gøre.

Bjarne supplerer:

- Jeg tror, det handler om, at vi skal prøve at se for-svar i et bredere perspektiv. Det handler eksempelvis om energi. Det har den russiske gas, sanktioner og krigen i Ukraine lært os. Krigen handler lige så meget om forsyninger som våben.

Fakta om forsvarsforbeholdet

Forsvarsforbeholdet blev vedtaget i 1993, som en del af Edinburgh-traktaten.

Med forbeholdet må Danmark ikke være med i EU's forsvars-missioner.

Hvis vi siger nej den 1. juni, vil det fortsat være sådan, og NATO beskytter vores territorie.

Hvis vi siger ja den 1. juni, vil vi have mulighed for at foreslå EU-forsvarsmissioner, for at deltage, for at sige nej til at deltage – eller til at nedlægge veto. NATO vil fortsat beskytte vores territorie.

Foto: Helle Møller Riis

KAOTISK OG VIDUNDERLIGT

Tekst og foto af Eyrún Sigtryggsdóttir.
Oversat af Alberte Thorst.

ADD eller Attention-Deficit Disorder er en af de mest almindelige psykiske lidelser.

Hvis man har ADD kan man være spontan og glem-som. Desuden bliver man nemt distraheret. Fx er jeg blevet distraheret i at skrive denne artikel 6 gange indenfor de sidste 10 minutter.

Nogle vil mene, at det udelukkende er en ulempe at have ADD, men det er også en fordel og til tider faktisk også sjovt.

Som beskrevet tidligere er ADD en meget almindelig psykisk lidelse. Mange journalister, kunstnere, og endda elever her på Vrå Højskole er blevet diagnosticeret med denne lidelse. Sigríd er en af dem. Hun er fra Aarhus, Danmark og har i sommeren 2021 fået diagnosen ADD.

Jeg spurgte Nikoline: "Hvorfor har du valgt at gå på Vrå Højskole?" Og hun svarede: "Det var en spontan beslutning. Jeg havde sparet nogle penge op og tænkte, hvorfor ikke?". Typisk for Nikoline, og typisk for ADD.

På Vrå Højskole bliver hun primært undervist i kunst. Dette er et af hendes malerier:

Foto: Eyrún Sigtryggsdóttir.

Nikoline fortæller, at hun ikke helt har lært at håndtere ADD endnu. Hun har det svært med tvungne opgaver. Hun fortæller: "Til tider kan det være uoverskueligt at gå på højskole. Især når man er træt og skal socialisere med en masse andre mennesker". Hun føler, at hun nemt kan miste fokus i en samtale. Som beskrevet tidligere kan det til tider være sjovt at have ADD. Nikoline kan godt lide det "kaos", diagnosen medfører, fordi det er meget sjovt at vække glæde hos andre mennesker.

Det er ikke kun sjovt at have ADD. Det er også en udfordring og kan derfor give nogle komplikationer. Nikoline har nemlig spurgt, om det var muligt at udeblive fra fællestimen mandag morgen. Svaret på spørgsmålet var nej. Alligevel synes Nikoline, at Vrå Højskole tager godt hensyn til elever med ADD. ADD kan altså på samme måde både være kaotisk og vidunderligt.

Fakta

ADD står således for Attention Deficit Disorder, ADD er i familie med ADHD, der står for Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder.

Dvs. ADD er uden hyperaktivitet.

Hyperaktivitet blev første gang tilføjet diagnosen i 1987.

"KOM TIL VRÅ OG GÅ I STÅ"

Billede og artikel: Jamilla Schmidt

For enden af Strømgade i Vrå ligger byens eneste café. Her strømmer de lokale ind. I rygerummet er der tyk røg af cigaretter og fedtede borde fra øl. Rygerummet er fuldt af liv og har samme følelse som et bodega. Det er byens eneste "bodega", så det er det helt rigtige sted at få en røverhistorie eller to fra nogle af de lokale boboere.

Oppe i rygerummet, hvor der kun er adgang for folk over 18, sidder (som de selv kalder sig) Vrås hårde kerne. De fleste af dem har boet i Vrå hele deres liv. Dog fortalte Svend: "Jeg har boet i Aalborg i 3 måneder, men der var simpelthen for mange lyskryds, så jeg flyttede tilbage". Der er nemlig ingen lyskryds i Vrå. Derudover var de fleste af dem ikke så glade for storbyens jag: "Flyt til København og blev skudt, eller flyt til Vrå og gå i stå", råbte de næsten alle i kor som en form for slogan for Vrå.

Finn og Bente er begge to født og opvokset i Vrå. De har begge to også tidligere arbejdet på den lokale højskole. Bente i køkkenet og Finn som pedel: "Ja, jeg stoppede jo der, efter jeg faldt ned af et stillads og mistede alle mine tænder".

De fleste har mødt hinanden i den lokale billardklub, hvor de allesammen mødes hver onsdag. Derudover er der inde i rygerummet en fladskærm, hvor der

henover skærmen kører forskellige begivenheder med hvad der sker i Vrå. Bente fortæller: "Det er vigtigt, at vi i sådan en lille by holder sammen. Så vi ikke kommer til at ligge døde i vores huse". En fællesskabs-, næsten broderlig følelse, som man ofte ikke kan finde i de større byer.

Fakta:

I hjertet af Vrå ligger "Byens Café". Her samles Vrås hårde kerne hver dag til en omgang øl og smøger. Det er byens eneste form for bodega, så det helt rigtige sted at få en røverhistorie eller to fra nogle af de lokale.

Den "nye" ejer Hounng overtog stedet for cirka ti år siden, men "Byens Café" har eksisteret i endnu længere tid. I den tid Hounng har haft Caféen, har der aldrig været indbrud, men Hounng har oplevet, hvad han selv omtalte som "drengestreger" fra den lokale knallertbande. Hounng bor ikke selv i Vrå. Han bor i Hjørring, som er Vendsyssels største by med cirka 25.000 indbyggere. Før i tiden var det også en vietnamesisk restaurant, men i dag kan du kun få forårsruller, selv om der på ydersiden står, at det er en vietnamesisk restaurant.

PUB KRAVL

– PÅ KANTEN AF SAMFUNDET

Af Jamilla Schmidt

Jeg interesserer mig for mennesker i alle afskygninger. Især de skæve eksistenser, som ikke har valgt at gå den helt traditionelle vej som resten af befolkningen. Mennesker, som måske normalt bliver kigget skævt på af resten af samfundet. Pub Kravl giver netop deres hverdagshistorier plads.

Jeg vil i denne podcastserie møde mennesker, hvis skæbner og liv er meget anderledes end mit eget liv. Jeg vil sætte fokus på de mennesker, der måske ikke altid har haft det så nemt. Selvom vi måske ser forskellige ud og lever på forskellig vis, så tror jeg faktisk, at vi allesammen er ret ens alligevel. Præmissen er, at alle interviews foregår på en bodega eller en bar et sted i provinsen/udkantsdanmark.

Da jeg første gang fortalte om min idé til denne podcastserie, advarede mange mig om at tage hen på en bodega alene. Nogen sagde at det var farligt, og sagde at jeg ville komme til at opleve ubehagelige ting. Jeg går ud fra, at det er fordi jeg er en ung pige på 164 cm, men det synes jeg er et ret fladt grundlag. Indtil videre har jeg ikke oplevet noget ubehageligt rettet mod mig, men jeg har oplevet folk, som ikke har haft det nemt.

Jeg interesserer mig generelt for provinserne. Jeg er opvokset på Amager og flyttede til provinsbyen Holbæk, da jeg var 13 år gammel, og jeg har derfor brugt hele min ungdom i provinsen. Jeg synes, det er vigtigt med mediedækning i hele Danmark og dermed ikke kun i de store byer. Det er vigtigt at få øjnene op for mulighederne i de mindre byer, så de mindre byer ikke dør ud. Det er i ligeså høj grad historier, der findes i provinserne, som det er i de store byer.

Podcastserien skal udover det første afsnit, som foregik i Hirtshals, foregå i andre provinser og udkantsdanmark, fx Holbæk, Nakskov, Sønderjylland, Lolland m.m.

NY LEDER AF

KUNSTBYGNINGEN I VRÅ

Af Bjarne Larsen

Den 15. marts 2022 tiltrådte Signe Højmark stillingen som leder af Kunstbygningen i Vrå.

Nu godt to måneder efter, hvor Signe har haft mulighed for at komme til at kende bygningen og arbejdspladsen, er det spændende at høre om de tanker og planer, Signe har for stedet.

En institution i Vrå.

Signe Højmark fortæller, at museet med sin 80-årige historie er en institution i Vrå:

"Kunstbygningen blev til som en forlængelse af 'Vrå-udstillingen', som startede i 1942 som et samarbejde mellem Vrå Højskole og maleren Svend Englund. 50 år senere i 1992 blev Kunstbygningen en realitet. Kunstbygningen blev indviet 5. juni 1992 som permanent udstillingssted for maleren Svend Englunds værker, skænket af kunstneren i 1990, og for kunst skabt af sammenslutningen Vrå-udstillingens medlemmer siden 1942".

Signe fortæller, at museets egne værker samt Vrå-udstillingen stadig er grundstammen, men som det også er sket tidligere år, så vil hun løbende kombinere dette med kunstnere udefra, og hun har ideer til en række af nye tiltag.

Børn og unge skal opleve kunst

Under de skiftende udstillinger og i det daglige arbejde vil Signe arbejde på, at der skal komme flere børn og unge i Kunstbygningen.

"Børn og unge er vant til at indtage mange indtryk, både i ord og billeder. Det kræver en levende formidling, og vi skal være klar til at forny os", siger Signe og fortsætter: "En stor del af vores publikum tilhører de lidt ældre generationer, og vi skal blive bedre til at formidle kunsten til de yngre".

Vi skal være gode formidlere

Signe vil med sin baggrund som kunstkurator bidrage til at formidle budskabet fra kunstneren til publikum.

"Kunstnere går ofte ind i et nyt felt med nye tanker om samfundet og livet. Det er jo netop der, kunstnerne har deres berettigelse. Det ligger dermed også i sagens natur, at kunst er 'ny', og den kan vi måske ikke altid forstå".

"Det er vores ansvar som kunstmuseum at være gode formidlere. Det kan være ved at forklare kunstnerens baggrund. Hvorfor gør han som han gør, og hvor ligger fortællingen? Det kan være, at kunstneren selv er i huset og kan fortælle om sine værker. Måske skal Vrå Højskole, som er nabo til museet, være med til denne formidling".

Det skal være rart at komme i Vrå Kunstbygning, siger Signe Højmark. Foto: Bjarne Larsen

og publikum vil få en oplevelse, som de måske ellers ikke får glæde af”.

Signe Højmarks baggrund

Signe Højmark har med sin baggrund som tidligere udøvende keramikkunstner, uddannet kunstkurator og erfaring i det nordjyske (blandt andet som projektleder og kurator for det ”Nordatlantiske Fyr” i Hanstholm) de rigtige forudsætninger for at løfte formidlingen af kunst i Kunstbygningen-Vrå op på et højere niveau. Til glæde for både publikum og kunstnere.

”Kunst er ikke bare sanselig, den kan også være spirituel eller intellektuel. Den kan provokere og sætte nye tanker i gang hos os alle”.

Nye tiltag.

Fremtiden vil ifølge Signe Højmark kunne byde på arbejdende værksteder, portrætmodellering, croquistegning, specielle arrangementer for børn og unge tilegnet forskellige aldersgrupper, artist-talk – med inviterede kunstnere.

”Desuden skal JCE-biennalen tages op igen. Det var et samarbejde mellem 7 europæiske lande, hvor udstillingen flyttede mellem 7 forskellige byer i Europa, og Vrå var en af dem. Biennalen led et knæk under corona-krisen, men nu er det tid at tage fat på det samarbejde igen, måske kun med en mindre gruppe lande i første omgang”, siger Signe Højmark og fortsætter: ”Vrå Kunstbygning skal fortsat være et lokalt kunstmuseum i Nordjylland, men vi skal være bedre til helhedstænkning. Vi skal formidle den gode historie,

Kommende udstillinger:

UNG DANSK SAMTIDSKUNST 22
9. april – 19. juni 2022

SVEND ENGELUND
Hele året undtagen i august

VRÅ-UDSTILLINGEN
30. juli – 28 august 2022

MENNESKET – KROP OG PORTRÆT
4. september – 6. november 2022

VINTER-UDSTILLINGEN
12. november – 11 december 2022

<https://www.kunstbygningenvråa.dk>

OM AT FOTOGRAFERE

Af Lulu Dich

At fotografere er noget af det, der har betydet allermest i forhold til mit liv i forhold til, hvordan tider ændrer sig, og tider der ikke kommer tilbage. Jeg mistede min elskede faster i år 2013, og det ene billede jeg har med hende, er noget jeg aldrig kan få igen. Og lige der går det op for mig, hvordan et enkelt fotografi kan betyde alt for en historie og et liv. At miste er menneskeligt, og noget vi alle som individer skal igennem, og jeg har aldrig forstået, hvordan man kan have et fotografi af mennesker, der ikke er her længere. At falde ned i filosofiske baner er nemt, og at tage billeder gør livet så konkret.

Jeg vil gerne starte et lidt andet sted, end jeg tænkte. Jeg vil gerne tale om, hvorfor jeg tager billeder af tiden. Og det hele (som meget andet i mit liv) starter med heste. Heste er starten, og måske slutningen, eller rettere jeg vil og ønsker, at heste er med i starten, midten og slutningen af mit liv.

Men det starter med heste. Grunden til, at jeg startede med at finde interessen, var at tage billeder af mine heste. Jeg ville som mange andre af mine ligesindede hestevenner lægge billeder op på Hestegalleri og Facebook. Både de andre fra skolen og dem fra rideskolen tog billeder af deres heste. De billeder var oftest lyse, superskarpe og bare meget veleksponerede.

Så hvordan gør man det? Hvordan tager man et skarpt billede? Og rettere: hvad er et godt billede?

Her er et billede af min kat Kæmpe, taget i 2015. Digital.

Da jeg var barn, havde vi et kamera, som jeg ofte, når jeg kom hjem fra skole, gik ud og tog billeder med af mine dyr. Især hestene, men også de andre dyr, jeg havde. Og naturen. Jeg tog aldrig billeder af mennesker.

Jeg tænkte ikke rigtig over, hvad jeg gjorde og havde ikke styr på indstillingerne på kameraet. Men fandt alligevel ud af, hvad en lukketid gør med en hest, der galopperer: En kort lukketid på kameraet gør, at hestens ben slører sammen, hvorimod en kort lukketid fryser hesten.

Det var, som om jeg uden helt at vide det havde en eller anden indre tanke om, hvad jeg så som et godt billede... at jeg bare kunne fornemme, hvad virkede, og hvad ikke gjorde.

Så jeg gik rundt der og tog alle de billeder. De fleste af dem har jeg ikke adgang til længere, men jeg har nogle af dem, og de billeder betyder alt for mig. For jeg har ikke mine dyr eller mine heste længere. Og hvis der er noget, jeg savner allermest, er det mine heste og dyr.

Et billede af min pony Lukas i 2015. Digital.

Jeg finder det stadig så interessant ved mennesker, at vi finder tryghed i de mest absurde ting. Da jeg var barn og ung, var hesterygge det mest trygge sted i hele verden. Jeg brugte så meget tid, jeg kunne komme afsted med, ud på stubmarker, ud i skove, som jeg ikke måtte være i. Bare at tage ud.

Jeg tror, at tiden med hestene har været med til at skabe mig til den, jeg er i dag. Og igen det fascinerende ved mennesker er, at uden vi ved det, skaber vi os selv og hinanden.

Efter i mange år ikke at have et kamera til rådighed, begyndte jeg helt tilfældigt igen i 2019, da jeg købte et spejlrefleks til at filme videoer af min kunst. Jeg savnede også at tage billeder, men det var mere helt ubevidst og kom lidt ligesom af sig selv. Jeg begyndte lidt igen, men havde den følelse ofte: hvad skal jeg tage billeder af? Og nu rettere omvendt, hvad skal jeg ikke tage billeder af? Jeg vil tage billeder af det hele, føler jeg. Og efter at have købt et digitalt kamera fandt jeg lettere tilfældigt ud af, at analog-kameraer var lige noget for mig, så i 2020 købte jeg mit første analog-kamera, og har ikke stoppet lige siden. Sætningen lyder i mit hoved, ofte når jeg ligger og ikke kan sove **“Du kan jo ikke tage billeder af i går.”**

Se flere af Lulus billeder på Instagram:
@lulusbeets

Taget på et 150 år gammelt kamera med flere eksponeringer. Analog 2022.

En anden del af fotografering, der optager mig, er at tage billeder af mennesker, jeg ikke kender. Her af en mand i Aalborg, som jeg simpelthen ikke kunne lade være med at tage billeder af. Analog. Forår 2020.

Et får på toppen af Danmark. Analog. 2022.

FORÅR 2022 – VRÅ HØJSKOLE

Af Lulu Dich